

t. han är sjuk. T. värr, se Tyvärr. — 2) (i lagstil) Se Fördenskull.

TY, v. a. o. n. 2. Impf. Tydde. (Pop. o. fam.) Betyda, förslå, räkna till. *Han tyr intet emot den andra. Det tyr icke, förslår ej.*

TYCKA, v. a. 2. 1) Hafva om något en viss föreställning, som hvarken kan bevisas eller vederläggas, eller för hvilken man icke kan göra redo. *Du t-ker, att färgen är blå, men jag t-ker, att den är grön. Han t-ker så. — 2) Förmena, hålla före, tro, tänka. Jag t-ker, att vi rest längre. Jag t-ker, att det kan vara nog nu. Hon t-ke, det var för mycket. Huru gammal t-ker ni han kan vara? Hvad t-ker ni att jag bör göra? Hvad t-ker ni om den saken? Som jag t-ker, förhåller sig saken på det sättet. Den ene t-ker så, en annan så. Jag t-ker mig se, höra det. Jag t-ker mig ha sett honom, det förefaller mig, som jag skulle ha sett honom. T. sig vara vis, anse sig för vis. T. sig något vara, hafva höga tankar om sig. T. väl vara, väl upptaga. T. illa vara, illa upptaga. Om ni så t-ker, om ni så vill, om ni så behagar. — 3) T. om, med välbehag anse; gerna se, gerna äta, dricka o. s. v.; gerna vara i ens sällskap; hålla af, älska. Jag t-ker om hans nit. Jag t-ker just om honom, för det han svarade så frimodigt. Hvad t-ker ni om denna kyrkan? hur behagar den er? T-ker ni om köllsoppa? Jag t-ker mer om ett glas vin. Jag skulle t. om, att min bror nu vore här. Jag t-ker ej om att gräla. Jag t-ker ej om, att man krusar så mycket. T-ker du om mig i denna klädning? Hvarje mor t-ker om sitt barn. Hvar t-ker om sitt. T. om fruntimmer. Jag t-ker rätt mycket om den flickan. Jag t-ker mycket om honom. T. om sig sjelf, hafva höga tankar om sin person. Hon t-ker om sig, tror sig vara en skönhet. T. illa om, finna obehaglig, vara missnöjd med, illa upptaga. — T-s, v. d. Hafva utseende af, ingifva en viss föreställning, visa sig på visst sätt för ens föreställning. *Han tycks (ell. tycks) mig vara nöjd. Han t-kes blifva stucken. Det tycks mig, som han skulle ha orätt ell. han tycks mig hafva orätt. Det tycks af hans tal, som vore han Finne. Det tycks mig så. Som mig t-kes, har han orätt. Mig t-kes, att han misstagit sig. Hvad t-kes er om musiken? hur behagar den er? Hvad t-kes er om den saken? hvad tänker ni derom? Det t-kes vilja regna, det ser ut att bli regn. Det kan så t-s ell. det skulle så t-s, man skulle tro det. — Syn. Synas, Förefalla, Förekomma.**

TYCKE, n. 4. 1) Föreställning, som hvarken kan bevisas eller vederläggas, eller för hvilken man ej kan angifva något skäl. *Efter mitt t., är färgen blå; efter hans t., är den grön. — 2) Tro, mening, tanke. Mitt t. är, att han bör drojta. Efter mitt t., har han orätt. — 3) Godtycke, behag. *Han gör i allt efter eget t. Han måste i allt rätta sig efter hennes t. — 4) Böjelse, smak, behag. Falla t. för någon. Tvinga ens t. Vinna ens t. Hvar och en följer sitt t. Ha t. för, tycka om, t. ex.: Ha t. för fruntimmer, musik. Falla en i t-et, vara i, efter ens t., behaga, vara en till behag, i ens smak, t. ex.: Det är just i, efter hans t. att stiga upp bitida. Det är ej i mitt t., jag tycker ej om det. När det faller honom i t-et, när det faller honom in, när han får lust, när det kommer åt honom. (Ordspr.) T. och smak**

*bör man ej disputera, det är orätt att disputera om tycke och smak, emedan de bero på hvars och ens olika uppfattning. — 5) Likhet. *Sonen har t. af sin far. Hafva t. af modern. — Deraf Slägttycke, Syskontycke, Äktenskapstycke. — 6) Behag i blick och i sätt att vara. *Kallas äfv.: Godt t. Hon har t., godt t. Hon är vacker, men har intet t. Hon är ful, men har godt t.***

TYCKMYCKEN, a. 2. neutr. — et. (fam.) Som blir stött vid minsta tecken till missaktning eller brist på uppmärksamhet. *Han blef t., för det man ej anvisade honom främsta rummet. — Tyckmyckenhet, f. 5.*

TYDA, v. a. 2. I. Förklara meningen af något, utlägga. *T. en dröm. T. en svår auktor. T. något till det bästa. T. allt till det värsta. T. illa, illa uttyda, illa upptaga. — V. n. T. på, betyda, bebåda. Detta tyder på intet godt. — Tydande, n. 4.*

TYDA, orätt i st. f. verbet Ty. Se d. o.

TYDARE, m. 5. Se Uttydare.

TYDELIG, eller vanligare:

TYDLIG, a. 2. Lätt att uppfatta, urskilja, tyda, begripa, förstå. *En t. röst. Lagen är t. och klar i den delen. T-a bevis. T. stil. Göra en något t-t. Det är t-t, att han har rätt. (Log.) T. föreställning, då själen icke allenast kan ifrå andra ting åtskilja, hvad hon föreställer sig, utan och angifva de kännetecken, hvarigenom det skiljes ifrå andra ting. — Syn. Klar, Distinkt, Uppenbar, Öppendaglig, Dagklar, Solklar, Ögonskenlig, Påtaglig, Handgriplig, Påfallande, Framstående, I ögonen fallande, springande.*

TYDLIGEN, adv. Se Tydligt.

TYDLIGHET, f. 5. Egenskapen att vara tydlig. Jfr. Tydlig.

TYDLIGT, adv. På ett tydligt sätt, med tydlighet. *Jag ser t. fartyget vid horisonten. Jag insér t., allt så är.*

TYDNING, f. 2. Förklaring, utläggning. *T-en af en latinsk författare. Gifva en falsk t., oriktigt tyda, t. ex.: Ni ger mina ord en falsk t.*

TYFA, ty'fa, f. 4. Örtslägtet Typha.

TYFLING, m. 2. (prov.) Se Lingen.

TYFON, ty'fänn, m. sing. En ytterst häftig hvirvelstorm vid kusterna af Coromandel och Kina.

TYFUS, ty'fuss, m. sing. (grek. Typhos, lat. Typhus) Ett slags hetsig, smittsam feber med en känsla af utomordentlig matthet och rubbning i sinnessförrättningarna.

TYG, n. 5. 1) Redskap, don. Numera mest i sammansättningar, såsom Skriftyg, Ridtyg, Fartyg, Lintyg. (Pop.) *Allt hvad t-en hålla, i full fart. — 2) (ford., i plur.) a) Tross. Se I Sam. 30: 24. — b) Artilleri- och andra krigsredskap. Deraf: Tyghus, Tygmästare, m. fl. — 3) a) Väfnad af silke, ull, bomull, hår, guld- eller silvertråd, till kläder, möbler, m. m. Hör för denna bem. till dekl. 3. *Allehanda slags t-er. Ett vackert, fint, dyrbart t. — Bildar sammansättningarna Siden-, Ylle-, Bomulls-, Guld-, Silvertyg, m. fl. — b) Säges äfven, för att beteckna alla andra slags tyger utom siden och kläde. Deraf: Tygsklädning. — 4) (i sing. indef.; fam.) Saker. *Dumt t., dumheter; äfv. förargelse, förtret, motgång. Eländigt t., uselhet, ömklighet. Uppdikadt t., dikt, lögn, historier. Sánt t.! hvilken förargelse, motgång, otur! Förbannadt t., satans t., se Salanstyg.***